

Publicerad 2018-01-30 00:35 av Peter Stjerngrim

Om det där som gör att människor bryr sig mer om vad man gör än vem man i grunden är som person ...

Någonting jag stilla undrar över ...

... och begrundar
är allt det här
som en gång varit
men som ej
längre är ...

Minns hur du
en gång
mot mig log
Du sa att
mig förutan
passionen
till din älskade sång
inom dig dog

Du behövde
ej någonsin mig be
om att det du behövde
av mig få
Ty din närvaro
i mitt liv
lämnade mig
känslomässigt
inga som hels alternativ
annat än att det du behövde
villkorslöst till dig ge

Men det är först nu
efter allt för många år
som jag din närvaro
i mitt liv
och din stora passion
för mig förstår

När du plötsligt en dag
åter kommer in i mitt liv
Du ringer och frågar
hur jag mår

och om jag möjligen
för dig har tid

Och jag öppnar min dörr
än en gång för dig
lika självklart
som det varit då
så oändligt
många gånger förr

Du ler så där
varmt och ömt
mot mig
precis så som
jag i mitt minne
ännu minns
var det som
var så mycket dig

Du kommer in
i min öppna famn
Säger med såväl
din kropp som
med dina ord
att du saknat mig
Och du nämner
mig vid namn

Jag kramar också dig
om än jag
känner en liten
förundran börja gro
så där jag vet
att den kan göra
lite grann ibland

Då jag känner mig
lite osäker på
vad som egentligen
är det som står på

Ty när jag mötte
dig på stan
så sent som igår
Du ej ens såg mig
fastän jag
försökte hälsa på dig

Det förvånade mig
men jag tänkte
att du förmodligen
ej kände mig igen
Även om det
en gång kunde varit
att du och jag
kunnat bli
ett vi

Minns dock
ännu ej varför
det så ej blev
Ty det framgick ej
av det du skrev
till mig
i alla dina
så innerligt
vackra kärleksbrev

Jag bjuder dig
en stol
vid mitt lite slitna
och för dig
ej för mig
riktigt matchande
köksbord

När vi suttit
och fikat en liten stund
och pratat om
allt och ingenting
utan att beröra
varför vi ej

på så länge hörts

Och jag förtiger
att den passion
jag för dig en gång kände
för så innerligt länge sedan
redan har förstörts

Då berättar du för mig
att du av en gemensam vän
har hört
att jag är på väg tillbaka igen
och kanske snart återtar
min en gång så självklara
plats på den stora scenen

Nu du vill att jag ska
berätta allt om vad som händer
och vad som hänt
Speciellt vad det är som
fått mig att bestämma mig
för att ta steget tillbaka
in i det publika igen

Och vem det är
som min passion
och inspiration
har åter tänt

Självklart har du
inom dig
haft det här
så länge på känn
Men inte velat
mig störa
eftersom du
värnar min integritet

Förstår att det
är din förklaring
till din frånvaro

under så många år
då du ej
funnits där för mig
i min verklighet
när jag verkligen
hade behövt stöd
och inspiration
från någon som
är som dig ...

Men känner
inte helt oförväntat
besvikelsen som fyller mig
över att komma till insikt om
att du ej någonsin
egentligen mig brytt dig om

Utan att du varit
blott bara
en av alla de andra
men maskerat det väl
Och när jag nu känner
att du ej är den jag minns
att du var
någonting inom mig sig vänder
och får mig att inse
att om jag ber dig gå
ingenting förändras
jämväl ingenting händer
med den vänskap
jag trott vi en gång hade
Ty det var en vänskap
som aldrig ens
egentligen var

Och nu här vid
mitt köksbord
dina insmickrande ord
är allt som finns kvar
av det en gång så varma minne
jag under så många långa år

inom mig ensam bar

Ett minne som du
nu till slut
på någon knapp minut
förändrat från allt det
det en gång var
till mitt absolut bästa argument
för att avsluta vår session
och blott med visad likgiltighet
helt och fullt men vänligt och bestämt
visa dig vägen ut

ur mitt hem
och ur mitt liv

Du undrar vad som hänt
och jag skyller på
att jag missat en sedan
redan länge annan bokad tid

Du frågar då vädjande mig
om jag har någon fribiljett
till min comeback
att ge till dig

Varvid jag ler varmt
med kylig blick mot dig
och berättar frankt
att ryktet om min återkomst
är något jag ej haft
ens en aning om

Men önskar dig en god fortsättning
och att vi väl kan höras av igen
för att fortsätta återknyta kontakten
lite mer ...
... Du ser på mig och ansträngt ler
går till hissen för att åka ner

Jag konstaterar inte utan smärta

som fullständigt i det tysta
krossar allt hopp om försoning
i såväl min själ som mitt hjärta
till det som en gång var

att du ej ens mig gav
en avskedskram

Inte för att jag längre
egentligen mig bryr
men det lilla som fanns kvar
och inom mig stilla pyr

rör om känslor
jag förträngt
på vilka jag trott mig
haft full kontroll

vilka nu visat sig
ha en viss roll
i det som
även mitt liv
idag ännu styr ...

Men efter en liten stund
och en och annan cigarett
Jag finner lugnet återfinna sig
inom hela allt det som är mig

och då sprider sig tacksamheten
inom
över hur mycket du betyder för mig
och den vänskap jag får
så innerligt mycket av dig ...

Ty det är sådana som dig
vilka får mig att ännu
tro på människors godhet i allmänhet
men på livet i sig
i synnerhet

Men allra mest
får du mig att känna
att jag duger bra som jag är
här och nu
och att allt det jag lämnat bakom mig
inte är det som definierar mig

att jag är den jag alltid varit
oavsett vad jag har kvar
av allt det som en gång var
vad jag trodde definierade
den som då till synes var jag

Du påminner mig
om att det är den du nu ser
finns och är inom mig
som är den som är den vän
vilken du älskar och tycker om

Inte allt det som ej längre är
Om än det är trevliga minnen att ha kvar
och att jag kanske åter
till scenen väljer att gå tillbaks

Någonting som ifall det är vad jag vill,
jag har ditt fulla stöd för på vägen till

Men just här och nu
när det handlar om
det som är
jag och du

är det vänskapen
som är det vi båda vill

och ingenting mer än så
om än det i sig
är värt mer än allt annat ändå ...

Tidigare publicerad här i augusti 2012

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten